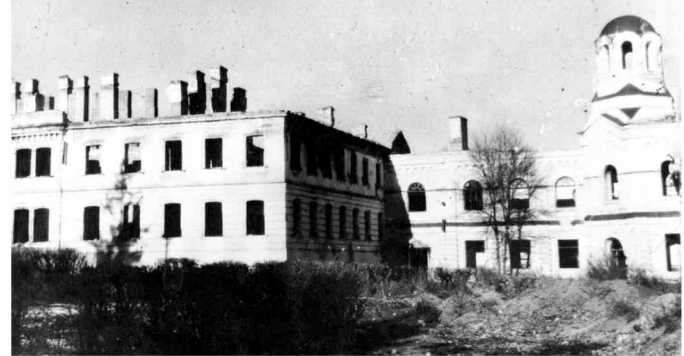

ЗГАДАЄМО БУРЕМНІ ТІ РОКИ

73 роки минає з дня визволення міста Умані від німецько-фашистських загарбників. Майже не лишилось серед нас, тих хто по бездоріжжю весни 1944 року звільняв нашу землю від окупантів. Допомогти зрозуміти і оцінити подвиг своїх ділів і пращів сучасному читачеві допомагають сьгодні спогади ветеранів, архівні документи. Цікаве свідчення тих подій можна знайти у газеті «Київська правда» від 11 березня 1944 р. одна із статей якої називалась «Київщину звільнено!»:

«Учора вночі передано наказ Верховного командуєного про визволення з німецької неволі одного з стародавніх міст

України на Київщині — Умані, а також райцентрів Христинівки, Тального, Бабанки, Маньківки, Катеринополя...

Київщина — земля, на якій народився, діяв і похований видатний син українського народу геніальний Тарас Шевченко. Київська земля знала переможні походи славного Богдана Хмельницького, Тараса Трясила...

Німецьке командування чіплялося за Дніпро, укріплювало правий берег ріки. Німці довго сиділи в Каневі, Ржищеві, хоч кожному було ясно, що гітлерівським дивізіям приготовлено в цих районах вірну загибель.

Здійснюючи стратегічні плани Верховного Головнокомандування, радянські війська завдали німцям класичного удару, замкнувши їх 10 дивізій і одну бригаду в районі Корсунь-Шевченківського і розгромивши вщент...

Та ворог все ж сподівався на якусь «фортуну». Гітлерівці уперто сиділи в Умані, укріплювали місто. Сподіваної допомоги Гітлер не дав, і німці зазнали в районі Умані нової поразки. «Фортуна» явно не на боці гітлерівців...

Київська область почне жити повнокровним життям, вона визволена з німецької окупації. До сім'ї вільної прилучилися десятки тисяч громадян, що знову починають життя на визволеній землі. Умань, наша рідна Умань, завтра вже

почне відбудовче життя. За нею оживуть Христинівка і Тальне, Бабанка і Маньківка і вся інша, визволена від ворога земля київська.

Ставайте ж до творчої відбудовчої праці, громадяни визволених районів! За прикладом раніше визволених районів області дружно беріться за відновлення органів влади, колгоспів, підготовку до весняної сівби.»

На броні танків 2-го Українського фронту в Умань потрапили плакати художників «Вікон ТАРС» і жителі міста з хвилюванням читали вірш Леоніда Первомайського:

Вишнева моя Україна,
Окрадений ворогом край!
Стрічай визволителя — сина,
Повернута щастя стрічай!
В твоїх неозорих просторах,
В твоїй весняній долині
Ще грізно, ще кубитися ворог,
Ще тліють руїни в огні.
Але вже зоря зайнялася
Пожарищ розходить дим.
І вогненне слово Тараса
Лунає над степом твоїм.
То радість у звільнені хати
Летить на побієний край! —
То син обіймається й мати,
Як люди на вільній землі!

19 березня 20-ті військовим частинам і з'єднанням, які завершили розгром умансько-христинівських угруповань фашистів, присвоєно звання «Уманських». 26 солдат і офіцерів отримали найвищу нагороду того часу — звання Героя Радянського Союзу.

Але багато героїв державних нагород не отримало — нагородою для них стало мирне життя. Член молодіжного підпільного руху Умани Ольга Петрівна Діденко згодом напише:

На землі, як легенди, синілі ліси,
І відходили в безвість незабуті часи.
Оживала весна, кам'яніла зима.
Я на братській могилі сиділа сама.
Я ридала без сліз, я свічала без слів,
І колючий терен мені руки обліплі.
Ти до мене живий із легенди прийшов,
Був у камені слід від твоїх підштов.
Не згорів у вогні, і не загас у воді,
Стали очі мої, як тоді молоді.
І купаю я руки у теплій ріллі,
Я повертала знов у життя на землі.

На абонементи художньої літератури розгорнули книжкову виставку «Згадаємо буремні ті роки». Запрошуємо наших читачів переглянути документи, спогади про події березня 1944 року.

НАТАЛІЯ МИХАЙЛОВА, ПРОВІДНИЙ БІБЛІОТЕКАР

БАГАТОГРАННИЙ ТАЛАНТ ПРОСВІТІТЕЛЯ

Поетизм і живопис у творчості Т. Г. Шевченка нерозривно пов'язані. У живописі він був поетом, у поезії — живописцем. Малювання і поезія стали для Шевченка життєвою потребою, вираженням його творчої індивідуальності.

Тарас Григорович глибоко знав народне життя, умів знаходити в ньому суттєве й характерне, а також мав рідкісний дар найвлучнішими, майдосконалішими засобами втілити це в літературний і мистецький образ.

Поборник правди і свободи, він своєю полум'яною поетичною і мистецькою творчістю виразив споконвічні вільнолюбні прагнення свого народу. Шевченко прожив коротке подвижницьке життя. Як поет, художник і мислитель революційно-демократичного напрямку, він з винятковою силою пов'язав мистецтво слова і візуального образу з життям народу. Нев'янучий інтерес до спадщини Шевченка криється в народності його творів, у розробці ним найсуттєвіших основ людського буття.

Тарас Григорович був наділений багатьма рисами вдачі: палким вільнолюбством, великою працелюбністю, жадобою вчитися, широким діапазоном зацікавлень, тонким знанням людської психології. Якщо поміжжити це багатство вдачі на талант в поетичному слові і в образотворчому мистецтві, то стає зрозумілою феноменальна природа його як людини і митця.

Сонце заходить, гори чорніють,
Пташечка тихше, поле німіє,
Радіють люде, що одпочинуть,
А я дивлюся... і серцем лину
В темний садочок на Україну.
Лину я, лину, думу гадаю,
І ніби серце одпочиває.
Чорніє поле, і гай, і гори,
На синє небо виходить зоря.
Ой зоре! зоре! — і сплюзи кануть.
Чи ти зішла вже і на Україну?
Чи очі карі тебе шукають
На небі синім? Чи забувають?
Коли забули, бодай заснули,
Про мою доленьку щоб і не чули.

Шевченко визначив напрями розвитку літератури й образотворчого мистецтва України по шляхах гуманізму, народності, боротьби за кращу долю людей. Художні твори хвилюють задумовою поетичністю, глибокою гуманістичною, високою культурою малюнка та художньою майстерністю.

Слава Кобзаря пережила добу, в якій він жив. Його безсмертні твори, як духовний скарб, і сьгодні високо цінують прогресивне людство в усьому світі.

ОЛЕНА РУДКОВСЬКА, ОКСАНА БОРЕЙЧУК,
БІБЛІОТЕКАРІ НАУКОВОЇ БІБЛІОТЕКИ

Університетські Вісті

ЗАСНОВНИКИ: РЕКТОРАТ ТА КОЛЕКТИВ УМАНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ САДІВНИЦТВА № 857 П'ЯТНИЦЯ 10 БЕРЕЗНЯ 2017 р. Виходить з 1957 р. Безкоштовно

КОЖЕН ФІНІШ – ЦЕ, ПО СУТІ, СТАРТ...

Яскравою подією ознаменувався останній день зими в Уманському національному університеті садівництва: відбувся випуск освітньо-професійної еліти — магістрів. Кращі студенти університету, молоде покоління майбутніх науковців і справжніх фахівців обраних спеціальностей довгих шість з половиною років торували освітні шляхи, прагнули омріяної цілі.

Випускників із знаменною подією привітала ректор Уманського НУС Олена Непочатенко, яка вручила кращим студентам дипломи з відзнакою та нагороди за вагомі здобутки у науковому, спортивному та мистецькому житті університету.

Привітали магістрів і кожен з деканів шести факультетів університету, які вручили винавчанням свята дипломи про вищу освіту. На знак вдячності магістри квітами та розкішними коровами привітали колектив університету, а магістр факультету плодощовництва, екології та захисту рослин Вікторія Майданок від імені всіх випускників подякувала викладачам: «Ми вдячні вам за розуміння, відкритість, щедрість серця і душі, які ви дарували нам щодня. За ваші настанови, за професійні поради, за дружню підтримку та за ту наполегливість, з якою в наші голови вкладалися знання. І в цю мить, коли наші щоденні побажання, нажаль, відходять у минуле, ми бажаємо вам добра, міцного здоров'я, сили духу й натхнення на подальші довгі роки праці!».

Із щирою теплою від усіх батьків привітала магістрів Лариса Мігур: «Перед вами відкрилися нові горизонти, але кожен з вас обере свій особистий життєвий шлях. Прямуйте по ньому твердо і впевнено. І нехай на всіх життєвих дорогах доля буде прихильною до вас, а світло знань, отриманих в університеті, стане провідником по буремних хвилях життя!». Лариса Олександрівна також подякувала і викладачам: «Щасливий той, кому Бог подарував справжнього Вчителя — Педагога з великої літери. Саме ви, дорогі викладачі, пройшли шлях разом із нашими дітьми від першого курсу до випуску і допомогли їм сформувати світогляд, вибрати подальший життєвий шлях, зробили роки навчання в університеті цікавими, насиченими, важливими і значущими. Ви, як справжні професіонали, зуміли передати нашим дітям, а вашим студентам, свої знання, вміння, доступалися до їх сердець, навчили бути Людьми. Хай Бог благословляє ваш життєвий шлях, дає наснагу в роботі, оберігає ваші родини! Здоров'я, благополуччя, щастя і достатку, успіхів і радості від Ваших вихованців!».

Свято відбулось! Воно було сповнене щирої радості, мрій і сподівань, впевненого рішучого погляду у майбутнє. Однак присутнім був і світлий присмак гіркоти прощання. Адже щоразу, коли у стінах нашої Alma-mater востаннє звучать голоси випускників, ми даруємо їм частинку свого серця.

Тож бажаємо вам, дорогі магістри, успіхів на життєвому шляху! Нехай оминають вас незгоди, а щастя й удача супроводжують повсякчас!

УЧАСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ В КОНФЕРЕНЦІЇ «МАЙСТЕРНЯ САДІВНИЦТВА»

Другого березня 2017 року в смт. Сутиски Тиврівського району Вінницької області відбулася конференція «Майстерня садівництва» організована компанією «Сингента». Серед учасників і доповідачів були представники Уманського національного університету садівництва.

Доповідачами виступали фахівці в галузі садівництва та захисту рослин з України та Польщі, а саме В. Воеводін технічний експерт компанії «Сингента», О. Зозуля керівник підрозділу регіональних технічних експертів компанії «Сингента», Андрій Чаплюцький викладач кафедри плодівництва і виноградарства Уманського національного університету садівництва і Р. Сас польський консультант у галузі садівництва.

На конференції було приділено увагу питанням: інтегрованого захисту саду від шкідників та хвороб

препаратами компанії «Сингента», захисту саду від яблуневої плодожерки, механізованої обрізки саду, європейському досвіду захисту садів від шкідників та хвороб і сучасним технологіям ведення садівництва.

Практичні рекомендації в інтенсивному яблуневому саду господарства «Агро-Еталон», щодо формування крони, були продемонстровані польським спеціалістом Робертом Сасом та головним агрономом господарства Олександром Дмитрашем.

Конференція зібрала численну аудиторію садоводів, значна частина яких представляла Вінничину і Черкащину. Слід зауважити, що серед учасників даного заходу було досить багато випускників різних років найстарішого профільного в галузі садівництва аграрного ВУЗу — Уманського НУС.

У НОМЕРІ:

МАЙСТЕРНЯ САДІВНИЦТВА

стор. 1

НОВИНИ СЬОГОДЕННЯ

стор. 1

НАШІ ЮВІЛЯРИ

стор. 2

З ІСТОРІЇ УНІВЕРСИТЕТУ

стор. 3

ЗГАДАЄМО БУРЕМНІ ТІ РОКИ

стор. 4

НЕВИРІШУВАНИХ ПРОБЛЕМ НЕМАЄ!

стор. 4

НОВИНИ СЬОГОДЕННЯ

Партнерство Уманського НУС та Британської ради

У Києві відбувся Пітчінг (презентація та захист ідей) проєктів соціальної дії для переміщених ВНЗ України та ВУЗів-партнерів Британської ради, яким є Уманський національний університет садівництва.

На підготовчому етапі з 85 поданих проєктів було відібрано 35 найкращих, авторів яких і запросили представити свої ідеї грантодавцям.

Уманський національний університет садівництва презентував проєкт «UNUN library hub», який представляв аспірант кафедри менеджменту Уманського НУС Богачик Павло. Підготовку, а також організаційно-консультативну підтримку презентованого проєкту, здійснювали координатори проєкту «Активні громадяни» — доцент кафедри маркетингу Ольга Макушок, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Сергій Приліпко та директор Накової бібліотеки УНУС Світлана Нижник. Даний проєкт сприятиме підготовці кваліфікованих молодих спеціалістів та науковців і покращенню їх умов роботи в Уманському національному університеті садівництва, а також проведеною тематичних курсів навчання для студентів.

У церемонії відкриття пітчінгу взяла участь міністр освіти і науки України Лілія Гриневич, заступник міністра з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України Георгій Тука, Надзвичайний і Повноважний Посол Великої Британії Джудіт Гоф, директор офісу Британської Ради в Україні Саймон Вільямс, народний депутат України Олексій Рябчин, голова правління громадської організації «Гармонія» Раїса Панасюк.

Даний захід став потужною платформою не лише для презентації проєктів, а й для комунікації представників влади, переміщених вищих навчальних закладів та ВНЗ-партнерів.

Круглий стіл «Впровадження біологічних препаратів в сільське господарство»

В Уманському національному університеті садівництва пройшла зустріч вчених університету і Національної академії наук в напрямку реалізації використання фундаментальних і прикладних досліджень з вивчення 54 гербіцидів провідних компаній світу з різними нормами застосування, окремо, і разом з біорегуляторами ДП МНТЦ «Агробіотек».

Пономаренко С.П. — директор НТЦ «АГРОБІОТЕХ» продемонстрував результати їх досліджень та можливості і потенціал застосування регуляторів росту рослин українського виробництва у сільському господарстві.

Про спільні дослідження університету та НТЦ «АГРОБІОТЕХ» у галузі садівництва доповів доцент кафедри плодівництва Володимир Майборода. У ході наукового заходу представникам фермерського колективу Уманського району запропоновані нові технології в підвищенні врожайності, стійкості рослин до патогенів і паразитів, а також з метою відновлення біорізноманіття ґрунтів і збереження генетичного потенціалу сортів с-г. культур.

У конференції взяв участь провідний журналіст українського радіо Куцак Олександр Валерійович, який зібрав інтерв'ю і виступи фахівців, які найближчим часом будуть звучати на Українському радіо в програмі Колос.

НЕВИРІШУВАНИХ ПРОБЛЕМ НЕМАЄ!

Згідно результатів опитування, проведеного серед молоді, 48 % респондентів хоч раз задумувалися про самотність, а половина з них робили спроби покінчити з життям. Ці цифри надзвичайно лякають.

Тож останній день зими студенти та викладачі кафедри фінансів, банківської справи та страхування факультету економіки і підприємництва в черговий раз зібралися, аби поговорити на актуальну та болючу тему — про попередження суїцидальних думок серед молоді. Цікаві та важливі повідомлення підготували студенти 11-фк групи Діана Сторожук і Каріна Попішук, 11-фк групи — Наталія Горб і Анастасія Резнік, 31-фк групи — Наталія Щербина та Людмила Черненко.

У ході зібрання було озвучено жахаючу статистику самотності серед молоді, обговорено проблему так званого «смертельного вірусу» в соціальних мережах та заходи попередження цих згубних думок.

Суїцид — це лише примара виходу з ситуації, ілюзія вирішення проблеми. Цінність людського життя, безперечно, важко переоцінити. У соціальних мережах можна зустріти сторінки людей із хештегами #морекитов, #явигре, #тихийдом, #56, #57, #58. Без сумніву, саме учасники даних груп зараз потрібна підтримка і теплі слова, адже саме ілюзорні думки про самотність часто стають причиною самотності. А всього лиш простим співчуттям і розумінням кожен з нас може врятувати чиєсь життя, надавши людині неоціненну можливість пізнання цікавостей життя!

Потрібно пам'ятати про те, що немає невіршуваних проблем!

ФОРУМ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ І УПАКОВКИ

Другого березня студенти інженерно-технологічного факультету відвідали Форум харчової промисловості і упаковки (International Forum Food Industry and Packaging, IFFIP), який проводився на базі виставкового центру КиївЕкспоПлаза. IFFIP представлений самостійними галузевими виставками «ПакЕкспос», «ПродЕкспос», «ПродТехМаш» та «Хлібопекарня і кондитерська індустрія».

Виставки Міжнародного форуму харчової промисловості і упаковки IFFIP представляли готові продукти харчування і напої українського та зарубіжного виробництва; обладнання для виробництва продуктів харчування, їх фасування, розливу у упаковування; різноманітні рішення для якісного функціонування підприємств різних напрямків харчової промисловості: автоматизація виробництва, логістика, гігієна тощо; різноманітні види упаковки для харчових і нехарчових

продуктів; обладнання і технології для виробництва упаковки; сировина для виробництва упаковки.

Наші студенти мали змогу поспілкуватися з представниками багатьох фірм, зокрема «ТЕРМОЛАН-Україна», MOGUTNI KARPATY™, GOOD FOOD, BONGARD, OMAG S.R.L., МАНУЛІ Україна ЛТД і багатьма іншими, ознайомитися з представленими на виставці зразками харчового обладнання, взяти участь у роботі конференції молодих учених: «Новітні технології упакування для українських виробників упаковки», у дебатах та показових майстер-класах з виготовлення кондитерських виробів без глютену, свіжої пасти і страв з її видів, напівфабрикатів для HoReCa, які продемонстрували шеф-повара італійської школи NIP food.

Сподіваємось, що ця подія в житті студентів допоможе їм знайти своє достойне місце в професії, яку вони обрали.

Університетські
Вісті

Засновники: ректорат та колектив
Уманського національного університету садівництва Черкаської обл.
Рестраційне свідоцтво ЧС № 396. Виходить двічі на місяць.
Друк офсетний. Обсяг — 1 друк. аркуш.
Газета набрана і зверстана у редакційно-видавничому відділі
Уманського НУС, м. Умань, вул. Інститутська, 1, ул.тс. gvv@ukr.net
Надрукована ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітеда»
м. Вінниця, вул. Чехова, 12а, тел.: (0432) 55-63-97. Зам.: 1416101
Тираж 1000 шт.

Відповідальний
за випуск:
ВІТАЛІЙ
КРАВЧЕНКО
кандидат с.-г. наук,
викладач кафедри рослинництва
Фото
ОЛЕГ
ЧЕРНУСЬКО

Ювілейний 80-й день народження у колі рідних, колег та студентства зустрічає доктор сільськогосподарських наук, професор кафедри технології зберігання і переробки плодів та овочів Володимир Михайлович Найченко.

Трудову діяльність Володимир Михайлович розпочав 1959 року після закінчення Уманського сільськогосподарського інституту (зараз Уманський національний університет садівництва), з посади завідувача агрохімічної районної лабораторії, а з 1963 р. – науковий співробітник відділу технології зберігання і переробки плодів Донецької дослідної станції садівництва (м. Артемівськ).

Свою подальшу долю Володимир Михайлович пов'язав з Уманським сільськогосподарським інститутом, де і розпочав науково-педагогічну діяльність. 1970 р. за запрошенням перейшов на роботу до інституту, де за його безпосередньої участі відкрито кафедру технології зберігання і переробки плодів та овочів, на якій працював асистентом, старшим викладачем, старшим науковим співробітником, з 1975 р. – доцентом, з 1990 р. – завідувачем кафедри, 1991 р. – професором.

Володимир Михайлович приділив особливу увагу розвитку університету. З відкриття кафедри вперше в країні розпочато підготовку агрономів-плодоовочівників зі спеціалізації «Технологія зберігання і переробки плодів та овочів», а нині це окремий інженерно-технологічний факультет.

За результатами розробок нових технологій зберігання плодів одержав чотири авторських свідоцтва, п'ять патентів на винаходи і дев'ять раціоналізаторських пропозицій.

У його творчому доробку 168 наукових і методичних праць,

НА ДОВГІЙ ВІК, НА МНОГІЇ ЛІТА...

Чудового зимового дня святкує свій ювілей провідний бібліотекар Віра Сергіївна Побережеч. Випускниця Уманського СГП, має багаторічний стаж бібліотечної роботи у Науковій бібліотеці університету.

Віра Сергіївна усе робить зі знаннями справи та з відповідальністю. Завжди уважно ставиться до людей, чесно і сумлінно працює і ніколи не залишається байдужою до чужих бід і проблем. Вона прекрасна жінка й турботлива мати трьох синів. Берегиня своєї родини.

Свій ювілей Віра Сергіївна зустрічає у розквіт творчих сил, втілення в життя нових задумів. Тож нехай життя нашої ювілярки буде світлим і радісним, як цей святковий день, а дружині привітання додадуть життєвої наснаги у скарбничку душі.

*На довгий вік, на многої літа,
На шану від людей, тепло родині.
Степався, доле, крає, все життя
Лише добром для доброї людини.*

*Нехай справляння Ваші і трудно
Принимайте успіхи у наших колективах.
Жити в добрі і радості завжди,
Не знати горя і бід,
Бажам щастя і здоров'я
Сьогодні, завтра і завжди.*

КОЛЕКТИВ НАУКОВОЇ БІБЛІОТЕКИ

НЕВТОМНА ПРАЦІВНИЦЯ

Зустріла свій ювілей лаборант кафедри технології зберігання і переробки плодів та овочів Галина Нестеренко. Галина Петрівна – чарівна жінка, гарна господиня, невтомна працівниця, за активної участі якої проводиться підтримка воїнів АТО.

Щира, доброзичлива, дивовижно світла людина з джерельно чистою душею, яка уме зіграти особливу турботою та ласкавим словом, підбадьорити настрій, дати мудру пораду.

Запорукою її успіху стали притаманні їй цілеспрямованість, працездатність і працелюбність, уміння долати труднощі, безперервна робота над собою.

Нехай відчайність і любов рідних, шана і повага колег будуть джерелом Ваших сил, нехай супроводжує Вас успіх, радуєть хороші справи, надихають мрії, окрилює щастя.

КОЛЕКТИВ КАФЕДРИ ТЕХНОЛОГІЇ ЗБЕРІГАННЯ І ПЕРЕРОБКИ ПЛОДІВ ТА ОВОЧІВ

ТАЛАНОВИТИЙ ПЕДАГОГ, НАУКОВЕЦЬ І КЕРІВНИК

У лютому 2017 р. виповнилося 80 років із Дня народження професора кафедри агрохімії і ґрунтознавства Уманського національного університету садівництва Олександра Михайловича Геркіяла.

Родом він із с. Шевченкового Благовіщинського району Кіровоградської області. Трудову діяльність розпочав у 1954 році в колгоспі, з 1956 по 1959 рр. служив у армії, в 1964 році закінчив з відзнакою агрономічний факультет Уманського сільськогосподарського інституту і до 1966 року працював на посаді агронома Ульянівського бурякоцукрового господарства.

Упродовж 1966–1969 рр. навчався в аспірантурі, під керівництвом відомого вченого професора С. С. Рубіна підготував і успішно захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата сільськогосподарських наук.

Всі наступні роки Олександра Михайловича пов'язані з роботою в Уманському національному університеті садівництва, більше 30-ти з яких наш ювіляр працював на різних керівних посадах. Спочатку науковим співробітником, завідувачем підготовчого відділення, старшим викладачем кафедри агрохімії і ґрунтознавства, а згодом роботу доцентів і професора цієї кафедри поєднував з посадами заступника декана, декана і проректора факультету заочного навчання.

У 1995 році професора О. М. Геркіяла було призначено ректором Уманського СГП. Саме за період його роботи на цій посаді (1995–2002рр.) інститут набув статусу академії, четвертого рівня акредитації, розпочав підготовку фахівців із чотирьох нових спеціальностей. Вперше в навчальному закладі було відкрито дві спеціалізовані вчені ради із захисту кандидатських і докторських дисертацій, за позабюджетні кошти газифіковано академістечко і здано в експлуатацію 80-ти квартирний будинок для викладачів і співробітників, розширено навчальні площі тощо.

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЕМ МУДРОСТІ!

в тому числі підручник «Технологія зберігання і переробки плодів та овочів з основами товарознавства, навчальних посібників «Практикум з технології зберігання і переробки плодів та овочів з основами товарознавства», «Технологія зберігання плодів та овочів» та монографії «Длительное хранение плодов». Наукові статті друкувались у Франції, Італії, Польщі, Росії.

Талант організатора, науковця і мудрого порадирика викликає глибоку повагу у колег, однодумців, аспірантів і студентів університету. Під його керівництвом підготовлено та захищено дві докторські та шість кандидатських дисертацій. Академік двох академій: з 1995 р. – АН Вищої школи України, 1997 р. – Міжнародної академії холоду.

За досягнуті успіхи у виробничій, педагогічній і науковій діяльності нагороджений: Грамотою Верховної Ради України; Почесною грамотою Міністерства аграрної політики; нагрудним знаком «Відмінник аграрної освіти і науки»; Почесними грамотами Міністерства освіти України; Українського державного концерну садівництва, виноградарства та виноробної промисловості; Головного управління освіти та науки Черкаської облдержадміністрації та ін.; як учасник ВДНГ в Москві і Києві нагороджений виставковим дипломом і медаллю; відзначений знаком «Изобретатель СССР», а також медаллю «Ветеран труда».

Вельмишановний Володимир Михайловичу, колектив кафедри технології зберігання і переробки плодів та овочів із

*У праці роки пролетіли,
Неначе пастівки в блакиті,
Хай серце Ваше молоді,
Душа хай пісеньки бринить.
Бажам жити довгі роки,
Не знати горя і бід,
Бажам щастя і здоров'я
Сьогодні, завтра і завжди.*

КОЛЕКТИВ КАФЕДРИ ТЕХНОЛОГІЇ ЗБЕРІГАННЯ І ПЕРЕРОБКИ ПЛОДІВ ТА ОВОЧІВ

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ ТА ЮВІЛЕЕМ

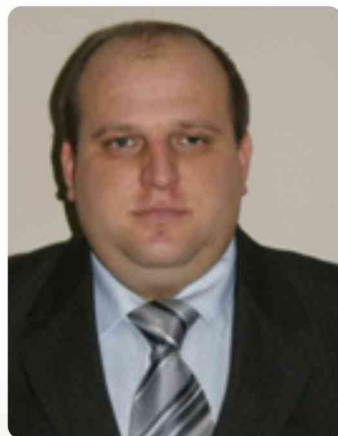

Чудову, милосердну жінку, викладача хімічних дисциплін Уманського національного університету садівництва ЛЯХОВСЬКУ НЕЛЮ ОЛЕКСАНДРІВНУ

*Що можна побажати жінці,
Яка сіє розум і тепло?
Аби в житті її світлиці
Ніколи сумуку не було.
Не плакав день дощем холодним,
І не ридала в тузі ніч,
І спокійно як завжди
Сиділа із пензлівних ліч.
Нехай етише кожна днина,
В ній сонця злива золота,*

*На мноюї і блей літ!
А доля іноді прихлипла,
Зодяне в гарний цвіт літа,
Навіє радіще і щастя,
Насиле статку і добра,
Розсіє із життя нещастя,
Щоб завжди була молода!
Хай Матір Божа Вас охороняє,
В душі панують мир і доброта,
Ісус Христос здоров'я посилає*

ЧУЙНИЙ ТА ДОБРІЙ

Колектив кафедри мікробіології, біохімії і фізіології рослин щиро вітає чуйну, добру, шановану людину, прекрасного працівника доцента Жилия Івана Дмитровича з ювілеєм!

*Шановний Іване Дмитровичу!
Вітаємо Вас зі святом! Нехай життя буде багатим:
На здоров'я і на силу, і на доленьку щастяле!
На яскраві довгі роки без турбот і без морок.
На прибутки і достаток, на фінансовий порядок!
На підтримку і повагу, на рішучість і відвагу,
На тепло і розуміння, на удачу і везіння.
На шикарний стиль та моду, елегантність і в ероду!
На кризи при погоді, відпочинок на природі.
На розумне, добре, вічне, на строкате й різнобінне,
Словом – на усе прекрасне, на постійне й своєчасне!
Зичим успіхів, визнання і великого кохання!*

З ПОВАГОЮ КОЛЕКТИВ УНІВЕРСИТЕТУ ТА КАФЕДРИ АГРОХІМІЇ І ҐРУНТОЗНАВСТВА

КАЛЕНДАР ЮВІЛЕЙНИХ ТА ПАМ'ЯТНИХ ДАТ

175 років тому, 9 лютого 1842 році була прийнята урядова Постанова про відкриття садівничих закладів, яка передбачала створення трьохступеневої мережі навчальних закладів за «правильного» садівництва (у тому числі і в Умані у Царичинському саду).

160-річчя від дня народження Пашкевича Василя Васильовича (10.01.1857 – 01.11.1939), видатного вченого садівника, академіка, який у 1885 – 1892 роках працював викладачем садівництва в Уманському середньому училищі землеробства і садівництва.

130-річчя від дня народження Єрмесєва Івана Максимовича (19.01.1887 – 01.11.1957), професора, видатного вітчизняного вченого селекціонера, співатора знаменитого сорту твердої пшениці «Українка 0246», що став найпоширенішим і займав площу понад 7 млн. га.

110-річчя від дня народження Дєстєва Анатолія Матвійовича (1907 – 1991), доцента кафедри селекції, декана факультету агрономії (1950 – 1957).

110-річчя від дня народження Кундірєвича Никодіма Вікторовича (з 25.12.1953 року назначений завідувачем вишківської кафедри УСГП, 14.06.1961 вийшов у відставку у зв'язку з ліквідацією кафедри (1.06.1907 – 20.09.1976).

115-річчя від дня народження Коломійця Івана Опанасовича, доктора біологічних наук, професора, ботаніка, фізіолога. Протягом 1966 – 1967 років очолював кафедру ботаніки.

130-річчя від дня народження Хренківєва Євгена Володимировича, доцента, кандидата с.-г. наук, селекціонера рослинництва. Протягом 1938 – 1948 років очолював кафедру рослинництва і лугівництва, а до 1951 року доцент кафедри рослинництва (17.02.1887–1952).

130-річчя від дня народження Вовка Прокофія Федоровича (21.07.1887 – 24.06.1943), видатного вченого і педагога, професора, організатора с.-г. науки в Україні. Прокофій Федорович Вовк випускник Уманського сільськогосподарського інституту 1910 року.

135-річчя від дня народження Нєстєрєвського Василя Антоновича (березень 1882 – 1977.) У 1909 році закінчив спеціальні курси з бджільництва при Уманському училищі садівництва і землеробства. З 1912 по 1917 рік працював на посаді викладача цього ж закладу та помічником завідувачого пасікою, де розгорнув активну освітню та дослідницьку діяльність.

160-річчя від дня народження Дубровського Павла Михайловича (28 (14). 01. 1857 – 30. 11. 1916) Був директором

Уманської школи садівництва, але як прихильник культурної автономії України, знаний по сьосиді.

155-річчя від дня народження Придорогіна Михайла Івановича (19.10.1862 – 13.06.1923). Після закінчення в 1887 році Петровської сільськогосподарської академії він поступив викладачем в Маріїнське середнє землеробське училище, а звідти був переведений до Уманського училища землеробства і садівництва.

115-річчя від дня народження Бугая Самсона Митрофановича (10.07.1902 – червень 1987) доктора біологічних наук, професора. З 1955 по 1961 рік завідував кафедрою рослинництва і був деканом агрономічного факультету Уманського с.-г. інституту.

135-річчя від дня народження Букраби Владислава Владиславовича. Народився у 1882 р., дата смерті невідома. У серпні 1950 р. вчена рада Уманського СГП обрала Владислава Владиславовича Букрабу професором кафедри тваринництва.

115-річчя від дня народження Дуки Степана Харитоновича (10.04.1907 –23.06.1960), видатного вченого селекціонера і педагога, доктора с.-г. наук, професора, випускника Уманського СГП 1929 року. Працював в Уманському сільськогосподарському інституті доцентом та завідувачем кафедри генетики і селекції (1934 – 1937).

75-річчя від дня народження Лановської Марії Гаврилівни. З 1979 року працювала старшим викладачем кафедри тваринництва уманського СГП, у 1987 році очолила кафедру. У 1995 році Лановської Марії Гаврилівні присвоєно вчене звання професора, вона є автором і співавтором понад 100 наукових праць (23.02.1942 – 2007).

125 років тому, в 1892 році в Уманському училищі землеробства і садівництва розпочали діяльність щорічні курси з підвищення сільськогосподарських знань.

90 років тому, 17 листопада 1927 року за новим «Толоженням про технікумі в УРСР», правління Уманського агротехнікуму постановило присвоїти назву Уманський сільськогосподарський політехнікум.

60 років з часу виходу першого номера багатотиражки «За сільськогосподарські кадри» (нині «Університетські вісті»).

50 років з дня відкриття Музею історії Уманського національного університету садівництва.

45 років з часу створення кафедри економіки (1972 рік).

20 років з часу створення кафедри менеджменту (1997 рік).

20 років з часу створення Народного танцювального колективу профспілок України «Нивка».

Імена великих і незнаних

Павло Михайлович Дубровський (1857 - 1916) та його вклад у розвиток вітчизняної сільськогосподарської справи

Роки життя невблаганно пробігають, віддаляючи історичні події, людські долі та їх вчинки. Забуттю піддається більшість історичних фактів. Однак історія неможлива без визначених постатей, до яких належить Павло Михайлович Дубровський.

П. М. Дубровський народився 28 (14) січня 1857 у селі Гамалівка Глухівського повіту Чернігівської губернії у родині священика. Батько – Михайло Дубровський, був настоятелем Харлампієвського Гамалівського монастиря. Крім Павла, у сім'ї було ще двоє дітей, син Дмитро – 1873 року народження і донька Марія – 1878 року.

Діти в родині мали гарне виховання, цьому сприяла домашня атмосфера. За традиціями того часу сини духовних осіб повинні були отримати освіту в духовних закладах. Павло Дубровський перших дві освіти отримав у Стародубському духовному училищі та Чернігівській духовній семінарії. Завдяки неабияким природним здібностям поміжкожених на працювистість, навчання проходило цікаво, а знання давалися легко.

Проте бажання досліджень, наочного результату роботи та потяг до землеробської справи взяли верх. Тому у 1877 році, у віці 20 років, Павло Михайлович вступив до Московської Петровської землеробської і лісової академії. На перший курс зараховувалися особи, які надали оригінали документів та сплатили 20 карбованців за прослуховування лекцій у першому пір'їчч. На перший курс сільськогосподарського відділення зарахували 19 студентів, а на відділення лісівництва – 38. Дубровський був 18-тим у списку «по лісівничій справі».

Є відомості, що Павло Михайлович подавав прохання про звільнення від сплати за слухання лекцій на наступне пір'їчч. Дубровський керувався бажанням збільшити батьків від фінансової опіки на повнолітнім сином, адже крім Павла в сім'ї були ще молодші брат і сестра. Вакансії на безоплатне слухання було вісім. Дубровський до числа тих пілғыовиків не ввійшов. Тому, будучи студентом, він працював бібліотекарем українського студентського гуртка. Саме той, у студентські роки Павло Дубровський затримлювався в випускником Єлизаветського реального училища, студентом академії Є.Чикаленком, коли той завітав до бібліотеки. З того часу вони підтримували товариські стосунки аж до самої смерті Дубровського.

На той час Петровська академія всіляко намагалася дати ґрунтовні знання. Гарно був сформований викладацький

склад Академії, читались змістовні лекції. Також сприяли цьому спеціалізований структурні підрозділи Академії, які були обладнані на високому для того часу рівні. На практичних заняттях студенти, за кошти Академії, відвідували кращі господарства країни.

Закінчивши у травні 1881 року четвертий курс академії відділу «Лісівництво», з правом отримання ступеня кандидата. П.М. Дубровський вирішив удосконалити знання і подав прохання на навчання у сільськогосподарське відділення. На Засіданні Ради Академії вирішили залишити ще на один рік деяких студентів. У цьому списку був і Дубровський.

Ще у роки навчання в академії Павло Михайлович долучається до революційного руху. Пізніше, прихиливши на канікули до батьків, його заарештовують. У 1880 році він знаходився під наглядом поліції «через політичну неблагонадійність і революційно-націоналістичні погляди». З того часу він вважається політично неблагонадійним. Відповідно до розпорядження жандармського управління від 26 червня 1882 року, Павло Дубровський опинився під «... підконтрольним негласним наглядом», та це не завадило його навчанню і не похитнуло національної спрямованості. Лише 12 березня 1902 р. із Павла Михайловича, згідно з циркуляром Департаменту поліції, нагляд було знято.

У 1883 році Павло Дубровський одружується з Надією Василівною Беспаловою, 1861 року народження, дворянкою, донькою колезького асесора. Вона народилася в м. Сімферополь, закінчила там гімназію, а потім жіночої медичні курси в Петербурзі. У 1881 році була заарештована у справі терористичної фракції соціально-революційної партії. З дев'ятого грудня 1881 року вона підлягала «гласному надзору» поліції в Курську, де на той час проживала.

У 1882 році Павло Михайлович Дубровський отримав диплом із правом здобуття ступенів – кандидата лісівництва і кандидата сільського господарства, і право бути затвердженим на державній службі у чині Х-класу Петровського табелю рангів (колезький секретар). По закінченню сільськогосподарського відділення академії, Павла Михайловича Дубровського направляють на роботу до курського губернського статистичного бюро. А наприкінці 1883 року, він приймає пропозицію місцевого земського діяча К.П. Арнольді, стати управителем його маєтку при

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ ПРО КОЛЕГУ

На 79 році життя пішов у вічність наш колега, доцент кафедри хімії Віталій Олексійович Плисканівський.

Він народився в 1937 році в с. Надлак Новоархангельського району Кіровоградської області в родині вчителів. Батько загинув у 1945 році і післявоєнне дитинство було важким.

Після закінчення школи Віталій працював у Свердловському ліспромгоспі, в колгоспі. Відслужив в армії в Прибалтіці. Після одруження працював в Івано-Франківській, далі – в Кіровоградській областях. У 1960 році поступив до Чернівецького університету закінчивши у 1965 році по спеціальності біохімія. За направленням три роки працював у Золотоніському сільськогосподарському технікумі, викладав хімію. З 1968 року працював у науково-дослідному інституті виноградарства і виноробства ім. В.Є.Тайрова в Одесі. Там закінчив аспірантуру і захистив кандидатську дисертацію.

Із 1972 по 2011 р., майже 40 років, Віталій Олексійович працював в нашому вузі на кафедрі хімії: спочатку асистентом, потім – старшим викладачем, завідувачем кафедри, доцентом. Викладав неорганічну та аналітичну хімію на високому науково-методичному рівні. Його лекції були цікавими, насиченими різноманітними прикладами. На лабораторних заняттях уміло поєднував теорію з практикою.

В.О. Плисканівський проводив наукові дослідження по темі «Фенольні речовини плодів і ягід як основні чинники стійкості їх до факультативних грибів», мав численні наукові публікації, брав участь у наукових конференціях і симпозіумах різних рівнів. Багато працював за гостродоговірною тематикою, практично впроваджував результати наукових досліджень в аграрне виробництво.

Віталій Олексійович брав активну участь у вихованні студентської молоді, керував студентським науковим гуртком кафедри. З ним завжди було цікаво спілкуватися, дискутувати, він щиро ділився з людьми своїми глибокими та всебічними знаннями.

Світла пам'ять про Віталія Олексійовича Плисканівського завжди буде жити в наших серцях.

КОЛЕГИ, УЧНІ, ДРУЗІ

Кучерському хуторі Суджанського повіту Курської губернії. Там Дубровський проявив себе як здібний агроном, наполегливий дослідник, прогресивний фахівець у дослідженнях господарства.

Незважаючи на політичні погляди, та оцінивши активний і цілеспрямований характер Дубровського, йому до агрономічних завдань додали ще й адміністративні, а саме: створення, відкриття та керівництво спеціалізованого школою з ведення сільського господарства. На посаді директора Кучерської сільськогосподарської школи Павло Михайлович проявив себе як відповідальний і кваліфікований керівник. Перший випуск відбувся у 1887 році. У цьому ж році Дубровський переходить на службу до Тамбовської губернії, для налагодження роботи сільського господарства. За завданням місцевої губернської земської управи, він протягом двох років обстежував приватні господарства чотирьох повітів. Досвід, який Павло Михайлович отримав керуючи Кучерською сільськогосподарською школою та під час обстеження приватних господарств дали змогу побачити і зрозуміти агрономічні питання і проблеми, визначити власні шляхи суспільної агрономічної науки та побачити реальний стан сільського господарства різних регіонів.

У 1889 році Павла Михайловича запрошують на посаду губерньського агронома Полтавщини. Приймаючи пропозицію, він перездить до Полтави листопаді, де працював протягом 17 років та став одним із його генеруючих організаторів. Робота у Полтавському товаристві сільського господарства визначена творчими доробками різних напрямків. Коли Павла Михайловича було обрано віцепрезидентом Полтавського товариства сільського господарства, він ініціює заснування у Полтаві громадської сільськогосподарської бібліотеки (нині ОНУБ ім. І. Котляревського).

Перший та другий рік перебування на цій посаді були багатими на постійні експедиції повітами і волостями, візитами у маєтки та дослідженнями земських господарств. Завдяки всебічному розвитку та далекоглядності, Павло Дубровський організовує повітові зустрічі з власниками маєтків та землеробами, селянами. Бажання «научити» населення не полишає Павла Михайловича: «Школа, по його мнению, должна удовлетворять потребности сельских хозяев...». За його ініціативи у 1895 році була відкрита школа садівництва і городництва другого розряду для перших 30-ти учнів у Полтаві та відкрито ряд метеорологічних станцій в губернії. Крім того він працює в комісії ярмаркових сільськогосподарських виставок, бере участь у експедиціях по Російських губерниях та за їх межами, відіграв новітні технології, досліджує нові схеми вирощення сільськогосподарських культур, у господарствах вводить обов'язкове використання сіловізмів, вивчає питання винищення бур'янів, працює над розробкою технологій відділів свиней, сприяє лісовому та парковому розведенню, розвитку бджільництва та впровадженню шовківництва тощо.

Одним із таких впроваджень було введення, з ініціативи Павла Михайловича Дубровського, нових культур для нашого регіону: китайської проса (голяну), лісової чини Вагнера, янтарного та цукрового сорго, кормового горо